

Wielerverboekenbibliotheek Parijs is nog ver

Verkiezing beste Nederlandse wielerverboek

De 36 – drie dozijn – nominaties op alfabetische volgorde:

Dries van Agt & Frans van Agt – Op weg naar Alpe d’Huez

Voormalig premier Dries van Agt vertelt over zijn grote liefde, de wielersport. Als kind wilde hij wel een racefiets, maar zijn vader zag er niets in. Onbetamelijk, tussen al dat rauwe volk. Maar dat weerhield de jonge Dries er niet van om op weg naar school van Geldrop naar Eindhoven menig snelheidsrecord te vestigen. Op zijn loodzware Fongers maakte hij tochten, tot aan Baskenland en terug. Hij volgde hartstochtelijk de grote klassiekers en gaandeweg rekende hij steeds meer wielerveden tot zijn beste vrienden. Zelfs de politiek moest soms wijken voor de wielersport. Na zijn pensionering maakte hij bedevaartstochten per fiets. Zo reed hij onder meer naar Santiago de Compostella en zelfs naar Kiev. Ook zijn zoon Frans is bevangen door de wielervekoorts. Samen met zijn vader beleefde hij een aantal kostelijke wielervevonturen die in dit boek zijn opgenomen.

Joris van den Bergh – Te midden der kampioenen

Soms zijn er boeken die blijven. Die zo treffend en bijzonder zijn dat ze nooit meer zullen verdwijnen. Waar je altijd weer rust vindt en verbazing, die je het 'ja' ontlokken van instemming en bevestiging. In 1929 schreef Joris van den Bergh *Te midden der kampioenen*. Een ode aan de topsprinter Piet Moeskops. Tachtig jaar later vindt de redactie van *De Muur* het nog steeds een heel erg goed sportboek en het meer dan terecht dat er weer een herdruk verschijnt van een boek dat voor eeuwig een plaats verdient in de canon van de Nederlandse sportliteratuur. Lezer, lees en lees en herlees.

Nando Boers – Het is koers

Een jaar lang kreeg Nando Boers de kans om achter de schermen te kijken bij de wielerploeg Skil-Shimano. De geheimzinnigheid, de beroemde omerta, de aanhoudende dopinggeruchten, echt open is het wereldje nooit geweest. De ploeg was zo vriendelijk om Boers in staat te stellen alles van dichtbij mee te maken. Dat levert mooie observaties op en wedstrijdverslagen met inside informatie. De ontwikkeling van Tom Veelers, ploegleider Rudi Kemna in het peloton, de publicitair voor Shimano belangrijke Ronde van Qinghai Lake en de gezondheidsperikelen van Piet Hoekstra, er is veel lezenswaardig in het boek.

Nando Boers – Het plan – Hoe Jumbo-Visma de beste wielerploeg ter wereld werd

In de drie jaar voorafgaand aan de Tourwinst verbleef schrijver Nando Boers dicht bij Team Jumbo-Visma. Hij mocht als fly-on-the-wall overal bij aanwezig zijn en zag zo van nabij hoe de tactische raceplannen van de wielerploeg werden gevormd en uitgevoerd. Boers sprak in die drie jaar de renners en coaches veelvuldig tijdens wedstrijden en trainingskampen. Hij keek rond bij windtunneltesten en luisterde mee met onlinevergaderingen waarin coaches en wetenschappers discussieerden over tactiek, teamgeest, voeding, trainingsmethodes en talentontwikkeling. Ook mocht hij aanschuiven bij meetings waar de vooruitgang en de worstelingen van toppers als Primož Roglič, Tom Dumoulin, Wout van Aert, Steven Kruijswijk en Jonas Vingegaard werden besproken.

Hugo Camps – Koers – de beste wielerverhalen

Niemand kan de grootsheid en smarten van het wielrennen beter onder woorden brengen dan Hugo Camps. In zijn wielportretten toont hij de helden en antihelden uit het peloton. De Tour en zijn winnaars, de keizers van de eendagskoersen, nieuwe goden als Philippe Gilbert en gevallen engelen als Alberto Contador of Lance Armstrong. Want ook de duistere kanten van de koers worden door Camps belicht: de doping, het gekonkel in het peloton, de hypocrisie. Een rode draad in de wielerverhalen van Hugo Camps is de staat van verdenking die al jarenlang het wielrennen bevuilt. Daartegenover staat de lyriek waarmee hij de grootste momenten beschrijft, het spuug, de zadelpijn, de rituele zoenen van de bloemenmeisjes. En tussen de lijnen schemert de milde heimwee naar een ongeschonden sport, zuivere epiek, heroïsche ontsnappingen.

Herman Chevrolet – Het feest van list & bedrog – een sinistere geschiedenis van de wielersport

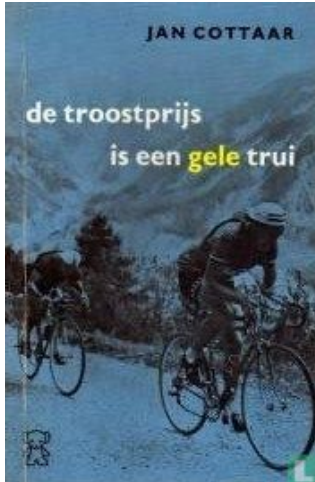

Waarom won Federico Bahamontes nooit de Ronde van Spanje? Waarom was Jan Janssen de Tourwinnaar van 1968 en niet André Poppe? Waarom won Johan Demuyne de Giro van 1978 en niet die van 1976? Kan men een wielersport verkopen en dus ook kopen?

Wielrennen is een complexe sport, waarin intelligentie, kennis van de tegenstander, sluwheid, durf, acteertalent en het doelbewust willen bedriegen van anderen evenzeer meespelen als fysieke mogelijkheden of conditie. Het is dus niet zo dat de beste altijd wint. Gelukkig maar, anders werd de wielersport gedegradeerd tot een eenvoudige discipline. Doodsimpel, maar niet altijd even spannend.

Herman Chevrolet kwam tot een verrassende ontdekking: wielrennen heeft grotendeels dezelfde structuur als eeuwenouden mythen en verhalen uit de klassieke Oudheid. Wat verklaart waarom ondanks alle schandalen de wielersport voor velen fascinerend blijft om naar te kijken.

Jan Cottaar – De troostprijs is de gele trui

Deze roman tegen de achtergrond van de Tour de France is geen kroniek van prestaties of een logboek van lekke banden, valpartijen en Alpentoppen, maar een relaas van innerlijke belevenissen en conflicten. Natuurlijk is er wel sprake van grimmige wielervedstrijden, want de beide hoofdfiguren zijn twee beroemde Italiaanse renners, die voor de ingewijde lezer soms enige overeenkomst vertonen met gevierde cracks uit het nabije verleden: Fausto Coppi en Gino Bartali.

Huisdichter Cornelis! – Over waaijerloze wegen

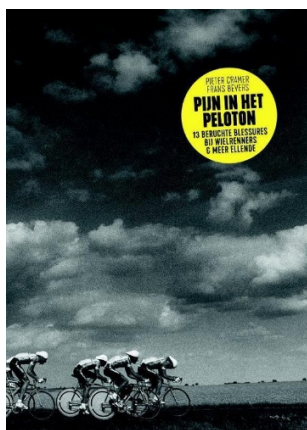
Lange tijd was elke zaterdagochtend een sportgedicht van Huisdichter Cornelis! te lezen in Het Schavot, de wekelijkse *Volkskrant*-sportrubriek van Bert Wagendorp. Ook voor het televisieprogramma Maandag Prinsjesdag leverde hij de gedichten. In het literaire wielertijdschrift *De Muur* is eveneens regelmatig werk van hem te lezen. De mooiste wielergedichten zijn gebundeld in *Over waaijerloze wegen*.

Pieter Cramer en Huug Schipper – De Nederlandse Toppen Top-40 – De steilste klimtrajecten op vaderlandse bodem voor fietsfanaten en wielervedstrijden

Nederland heeft geen bergen. De 'Dutch Mountains' zijn dijken rond laaggelegen polders. Toch liggen er stuwwallen halverwege het land, strekt zich langs de kust een duinenrij uit en bezit het zuiden van Limburg een heus heuvellandschap. Voor de fietser zijn er dus hellingen te beklimmen, maar stellen ze iets voor? Waar liggen ze? Hoe steil zijn ze, hoe lang en waarom wil je er overheen fietsen? Bekende (ex)coureurs vertellen wat zij onder een klim en klimmen verstaan, wat hun favoriete helling is en welke top in Nederland hen het meeste aanspreekt. De auteurs verkenden op de fiets alle heuvels en hobbels die ze in Nederland konden vinden, van Het Kopje van Bloemendaal via de Van Brienoordbrug tot de Keutenberg in Limburg. Op basis van deze jarenlange inspanning stelden zij een persoonlijke Toppen Top 40 samen, waarin niet alleen gelet werd op hoogte en stijging - want dan zouden nagenoeg alle Toppen in Limburg liggen - maar ook op historische en esthetische waarden. Ook al toont dit fraai vormgegeven boek als een naslagwerk, het is toch echt de bedoeling dat lezers de beschreven heuvels ook zelf op de fiets bedwingen: daarom bevat ieder Top-hoofdstuk een topografisch kaartje en de mogelijkheid om eigen datum, tijd en verzet in te vullen.

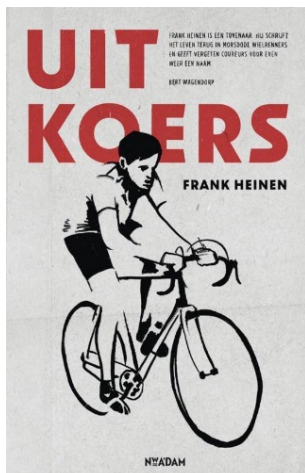
Pieter Cramer en Frans Bevers – Pijn in het peloton – 13 beruchte blessures bij wielrenners en meer ellende

Voor *Pijn in het peloton* baseren de auteurs zich op uitvoerige gesprekken met ervaringsdeskundigen, van wielrenners en artsen tot en met fotografen en koersdirecteurs. Vanuit verschillende perspectieven worden oorzaken en gevolgen van wielerveed besproken. Bloederige beelden die iedereen op het netvlies staan zijn voor de betrokken renner lang niet altijd de belangrijkste herinnering aan het leed. Wat weten we van de strijd van de coureur tijdens een langdurig genezingsproces? Kan hij terugkomen of besluit hij uiteindelijk zijn wielerveeloopbaan te beëindigen? Wanneer neemt de geest de pijn van het lichaam over?

Pijn in het peloton is een hommage aan de soms onvoorstelbaar hoge pijngrens waarover wielrenners beschikken, het doorzettingsvermogen om het doel te bereiken en het geloof om altijd weer beter terug te komen. Het is een nagenoeg complete inventaris van alles wat er in het lichaam en de geest van een wielrenner fout kan gaan. In dertien hoofdstukken passeert – van hoofd tot voeten – een gevarieerde reeks blessures, ongemakken en ongelukken de wielerveue. Een fascinerende combinatie van feiten, verhalen en analyses.

Frank Heinen – Uit koers

Het is onlosmakelijk verbonden met de wielersport: renners blinken een korte periode uit, om vervolgens te verdwijnen in de vergetelheid. Sommigen vinden het geluk in een rustig bestaan buiten de schijnwerpers, maar de levens van veel van die 'vergeten renners' verlopen minder geruisloos. Zodra de fiets voorgoed in de schuur wordt gezet, dienen depressies, criminaliteit en wonderbaarlijke loopbaankeuzes zich aan.

Frank Heinen raakte gefascineerd door deze (anti)helden en schreef een serie korte reportages over hen. Op heldere, geestige wijze portretteert hij in *Uit koers* de mannen voor wie de tijd na de koers de zwaarste beproeving blijkt. Van Thaddäus Robl tot Jérémy Honorez, van een vertegenwoordiger in verrassingseieren tot een bankrover en van een erotische wildwestbar in Sankt Gallen tot een hutje in Rwanda: een wielerveen bestaat vaak uit meer dan wielrennen alleen.

Frank Heinen – De Kleine Heinen – Zakwoordenboek voor iedereen die wel eens koers kijkt

In *De Kleine Heinen* legt Frank Heinen uit wat commentatoren eigenlijk bedoelen met het vaak ondoorgroendelijke wielersjargon dat ze via radio en televisie over ons uitstrooien. Zonder *De Kleine Heinen* is de taal van het wielrennen duister en verwarrend, maar dankzij dit bijzondere woordenboek krijg je toegang tot een rijke en poëtische wereld vol wonderlijke beelden en metaforen. Heinen licht ze op geheel eigen wijze toe, volgens het didactische principe dat je de dingen beter onthoudt als je erom moet lachen.

Alex van der Hulst – Draag nooit een gele trui – en andere geboden voor de fanatieke wielertoerist

In *Draag Nooit Een Gele Trui* beschrijft de auteur zestien verschillende wielertypes. Daarnaast geven veertien (ex-)profs, waaronder Karsten Kroon, Laurens ten Dam, Johan Museeuw en Erik Breukink, hun mening over de wielertoerist en diens ongeschreven regels. In het boek staan reportages (op clinic met Henk Lubberding, baanwielrennen in Büttgen), adviezen (hoe passeer ik bejaarden, wat te doen als je partner wielrent) en de retroliefde voor een fiets (Gios).

Wilfried de Jong – De man en zijn fiets

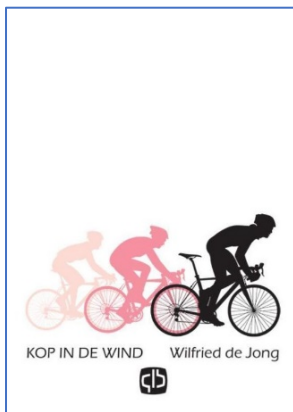

Geen detail ontsnapt aan de aandacht van schrijver/presentator Wilfried de Jong als het wielrennen betreft. Daarvan getuigt hij in zijn populaire tv-programma *Holland Sport*, maar ook in zijn sportcolumns in *NRC Handelsblad*, *nrc.next* en in zijn sterke reportages en interviews voor het literaire wielertijdschrift *De Muur*. Wat is de perfecte stand van het zadel? Hoe voelt de eerste helling van de dag?

De Jongs handelsmerk is een onvermoeibaar, jongensachtig enthousiasme voor de sport, met een scherp oog voor humane details achter de harde feiten. In dat door weinigen betreden tussengebied krijgen zijn fantasie en zijn gouden pennen volop de ruimte, waardoor journalistiek ineens literatuur wordt.

De man en zijn fiets is een fonkelende compositie met prachtige portretten van renners als Jan Janssen en Theo Bos, veertig van De Jongs beste wielercolumns, en nieuw werk, zoals een autobiografisch verhaal over zijn eenzame beklimming van de Mont Ventoux als bekroning op zijn vijftigste verjaardag. Een document voor wie geïnteresseerd is in de wereld van de professionele wielersport, voor wie zelf graag op de fiets klimt, en voor alle liefhebbers van uitmuntende sportliteratuur.

Wilfried de Jong – Kop in de wind

In tien aanstekelijke verhalen stuurt Wilfried de Jong een man met een fiets door wereldsteden, bergketens en Hollandse landschappen. Ondanks zijn voortdurende haast heeft de man op elke tocht een wonderlijke ontmoeting. In Frankrijk krijgt hij een massage van een wielerveduwe, op Manhattan verkeert hij in het gezelschap van de verwarde jongeman Trouble, en in de polder nadert hij met hoge snelheid een treuzelende meerkoet.

Jan Kal – Fietsen op de Mont Ventoux

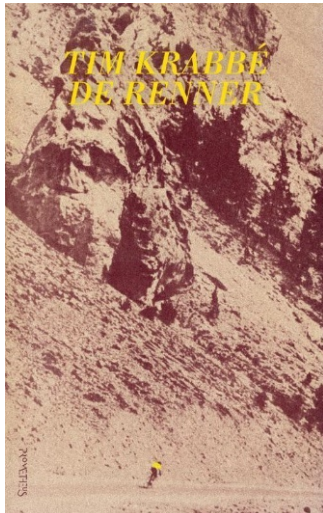

De dichter Jan Kal (1946) debuteerde in 1974 met de sonnettenbundel *Fietsen op de Mont Ventoux*. Met die poëziereeks zette hij als het ware de toon voor een generatie dichters die de oeroude vorm van het sonnet gebruiken voor het weergeven van gedachten met verschillende graden van diepzinnigheid.

Het gedicht *Mont Ventoux* van Kal is weliswaar niet diepzinnig, maar anderzijds: de eenvoud ervan is bedrieglijk. De veertien sonnetregels lijken te gaan over een geslaagde poging om per fiets de Mont

Ventoux in de Franse Provence te beklimmen, waarbij een herinnering wordt opgehaald aan de Britse renner Tommy Simpson die in 1965 wereldkampioen op de weg was geworden. Maar terug naar die 'bedrieglijke eenvoud' van *Mont Ventoux*: gaat het gedicht inderdaad over fietsen? Of gaat het over het schrijven van een gedicht? Als je goed leest lijkt dat laatste inderdaad het geval. Wat bevalt aan het gedicht, is niet alleen die diepere laag, waar je makkelijk overheen leest, maar ook de aangename quasi-lulligheid die de bedrieglijke eenvoud versterkt. Met een verwijzing naar het Bijbelboek Prediker wordt de lezer geconfronteerd met de gedachte dat alles wat je doet, of het nou dichten is of fietsen, in het licht van de eeuwigheid behoorlijk zinloos is.

Tim Krabbé – De renner

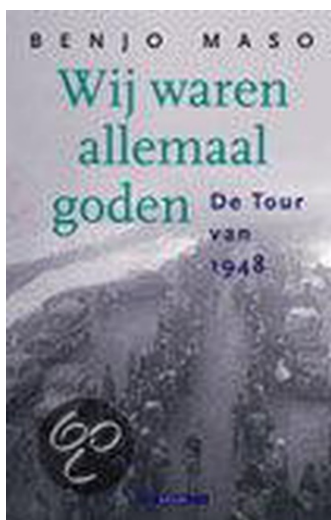
'Meyrueis, Lozère, 26 juni 1977. Warm, bewolkt weer. Ik pak mijn spullen uit mijn auto en zet mijn fiets in elkaar. Vanaf terrasjes kijken toeristen en inwoners toe. Niet-wielrenners. De leegheid van die levens schokt me.' Tim Krabbé, die een kleine duizend wielervedstrijden reed, beschrijft in *De Renner* de driehonderdnegende: de Ronde van de Mont Aigoual, een zware klimkoers in Zuid-Frankrijk. Het boek, dat voor het eerst verscheen in 1978, werd een klassieker in de Nederlandse literatuur. '*De Renner* is geen sportboek, *De Renner* is een briljant boek dat tot de canon van de Nederlandse literatuur behoort.' Bert Wagendorp, *de Volkskrant*; 'Krabbé doet wat geen enkele Tour de France-verslaggever ooit heeft gedaan: hij neemt de lezer mee in het hoofd van de renner.' *Los Angeles Times*; 'Tim Krabbé heeft het gevoeld. Hij heeft het meegemaakt.' Gerrie Knetemann; 'Ligt recht in de lijn van Kees de Jongen... Ik heb het zes keer gelezen.' Kees van Kooten; 'Na 1978 moet een schrijver over sport verantwoording afleggen aan *De Renner*.' Arthur van den Boogaard.

Tim Krabbé – 43 wielerverhalen

In *De veertiende etappe* zijn de beste korte stukken, inclusief de 43 eerder verschenen wielerverhalen, bijeengebracht die Tim Krabbé in de loop der jaren over wielrennen schreef. Samen met zijn klassieke en in vele talen vertaalde roman *De Renner* geeft dit boek een beeld van het grote wielrennen van de laatste halve eeuw, en van zijn eigen wielerverhalen dat uit meer dan duizend amateurkoersen bestond. Over Krabbés wielerverhalen: 'Tijdloos goed.' Arthur van den Boogaard, Het Parool ***** 'Schitterende columns over de wielersport, die een groot inzicht in het métier altijd paren aan een onconventionele kijk daarop.'

Benjo Maso – Wij waren allemaal goden – De Tour van 1948

De Tour de France van 1948 is in vele opzichten de afsluiting van het heroïsche tijdperk van de wielersport. De renners waren onvoldoende uitgerust om het hoofd te bieden aan de barre weersomstandigheden, moesten bij pech meestal zelf de reparaties verrichten en waren nog nauwelijks aan een strikte ploegdiscipline onderworpen. Dankzij de afwezigheid van televisie wisten journalisten de prestaties van de coureurs, die toch al uitzonderlijk waren, nog grotere proporties te geven. Het zijn allemaal factoren die de Tour in de wielersport een plaats gaven die misschien alleen nog door het wereldkampioenschap voetbal wordt geëvenaard. Gebaseerd op interviews met deelnemers aan de Tour van 1948 en persverslagen uit diverse landen geeft *Wij waren allemaal goden* een gedetailleerd beeld van het uiterst spannende koersverloop en de grote uitwerking die de resultaten op politieke en maatschappelijke ontwikkelingen hadden.

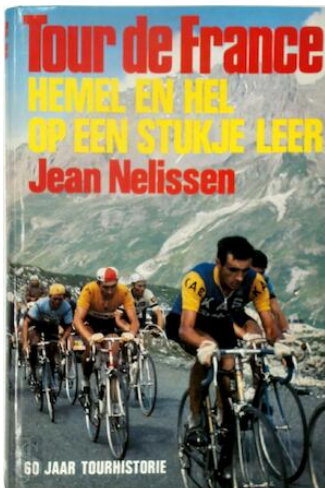
Benjo Maso – Het zweet der goden

Het zweet der goden, voor het eerst gepubliceerd in 1990, veranderde de kijk op het professionele wielrennen. Benjo Maso gaat diep in op het ontstaan en de geschiedenis van de belangrijkste wielervedstrijd ter wereld, de Tour de France, maar stelt veel meer aan de orde. Met respect en bewondering maar toch ontnuchterend, schrijft hij over de historisch gegroeide verschillen tussen het Franse en Italiaanse wielrennen, de rol van (nationalistische) politiek en propaganda, de invloed van kranten, radio en televisie op wedstrijdverloop en beeldvorming, de macht van rijwielafabrikanten en andere ondernemingen en de orkestratie van (res)sentimenten bij het publiek. En terloops worden tientallen mythen over wielrenners en wedstrijden fijntjes doorgeprikt.

Wat De renner van Tim Krabbé is als fictie, dat is *Het zweet der goden* van Benjo Maso als non-fictie: een Nederlandstalig meesterwerk in het omvangrijke wielerverboekgenre.

Jean Nelissen – Hemel en hel op een klein stukje leer – 60 jaar Tourhistorie

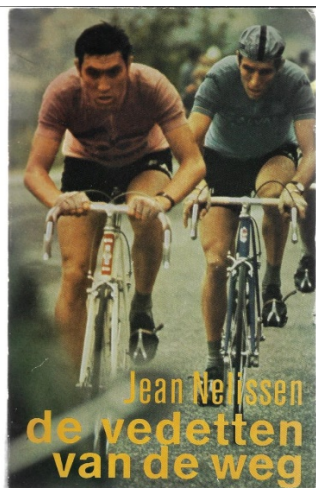
Dit boek bevat allerlei fascinerende verhalen uit de geschiedenis van de Ronde van Frankrijk. In het eerste hoofdstuk vertelt Nelissen bijvoorbeeld over de belevenissen van Maurice Garin in de allereerste Tour de France.

Puur als ontspanningslectuur is *Tour de France - Hemel en hel op een stukje leer* absoluut een aanrader voor iedereen die interesse heeft in de wielersport. Jean Nelissen was een rasverteller en had een prachtige, bombastische schrijfstijl.

Journalistiek gezien is er echter wel wat aan te merken op het boek. In de tussentijd is gebleken dat heel wat sappige anekdotes uit dit boek niet waar bleken. Het zijn anekdotes die door

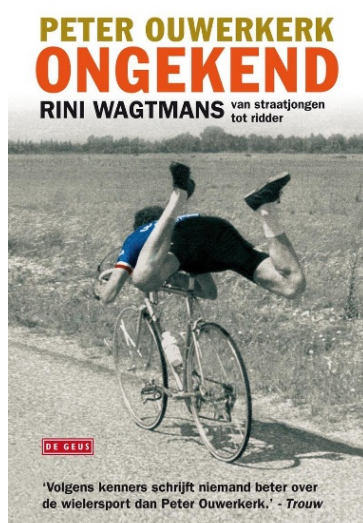
wielerjournalisten en -fans aan elkaar werden doorverteld en die door Jean Nelissen op prachtige wijze zijn vereeuwigd. Hij heeft die verhalen niet willen 'kapot checken' op feiten. Dit is het gevolg van een meer romantische visie op de sportjournalistiek die in die periode gewoon was, maar die in de 21e eeuw (mede omdat je feiten op het internet kunt controleren) uit de mode is. Jean Nelissen was in de wielerjournalistiek een van de leermeesters van Mart Smeets, die sommige anekdotes uit dit boek nog jarenlang navertelde. Men zou Smeets kunnen beschouwen als een van laatste grote voorbeelden van die generatie 'romantische, fact free'-wielerjournalisten. Qua barokke schrijfstijl zijn de boeken van Jean Nelissen echter ver te verkiezen boven die van Smeets, voor de ware liefhebber van het romantische, nostalgische wielerverhaal.

Jean Nelissen – De vedetten van de weg

De laatste uren van Fausto Coppi, de tragische dood van Hugo Koblet, de heimwee van Agostinho, de miljoenen van Louison Bobet, de stunts van Jacques Anquetil, de misstappen van Rik van Steenberghe, de macht en het talent van Eddy Merckx, Lous Ocaran en het noodlot, en de vrouwen in het leven van vedetten. Het zijn slechts enkele onderwerpen in dit door Jean Nelissen geschreven wielerboek. Talrijke foto's verlevendigen dit unieke 'wielergebeuren'.

Peter Ouwkerk – Ongekend – Rini Wagtmans, van straatjongen tot ridder

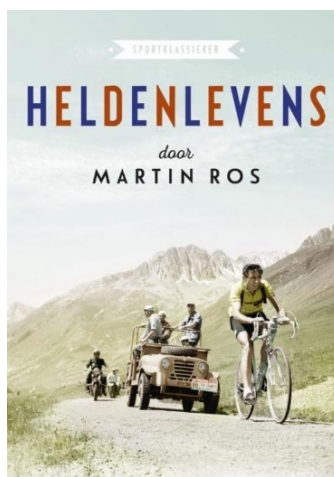
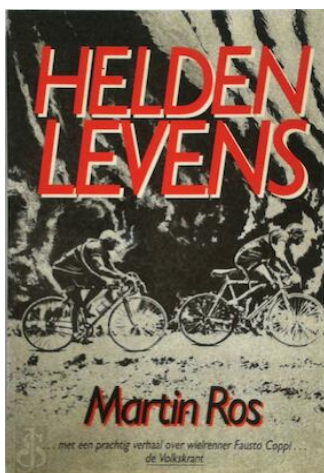
Het bizarre levensverhaal van een wielrenner. De profcarrière van Rini Wagtmans was kort maar hevig. Hij won drie Touretappes en droeg in 1971 de gele trui. Op negentienjarige leeftijd kreeg hij ongewild de leiding over het bedrijf van zijn schoonvader toen die onverwachts overleed. Amper een grote belastingschuld overwonnen, werd hij door hartproblemen gedwongen te stoppen met wielrennen. Wagtmans werd succesvol ploegleider, bondscoach, handelaar, politicus en organisator. Desondanks heeft hij altijd het gevoel gehad zich tegenover zijn veelbewogen verleden te moeten bewijzen.

Dirk Jan Roeleven – De nieuwe fiets – Villar San Costanzo – Amsterdam, 1247 km

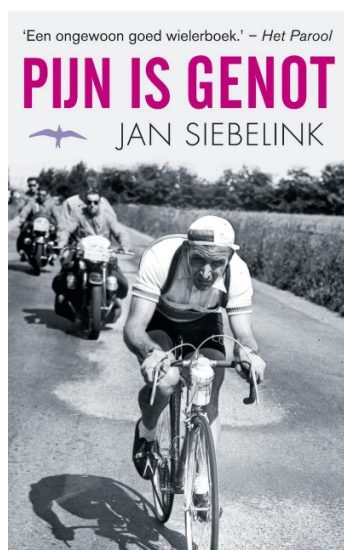
In *De nieuwe fiets* lost Dirk Jan Roeleven een oude belofte in. Ooit repareerde een Italiaanse fietsenmaker gratis de racefiets van een gestrande Nederlander. De jongeman belooft dat hij zal terugkeren voor een nieuwe Cucchiotti-fiets. En voegt eraan toe dat hij die vervolgens over de Alpen naar huis zal trappen. Solo. Veertien jaar later aanvaardt Dirk Jan Roeleven als beloofd de tocht. Maar na een start vol magie en meevallers verwordt de rit tot een kruistocht in wielerbroek in een hel van vrachtwagens, slagregens, rukwinden, afgesloten bergpassen en ijzige koude. Zittend op een nerveus Italiaans wielersadel kan Roeleven eindelijk ongestoord nadenken over het leven voor de dood. Zanger en tekstschrijver Stef Bos las het boek en raakte geïnspireerd. Hij gebruikte een passage vervolgens voor het lied 'De Klim'.

Martin Ros – Heldenlevens

Niemand in Nederland kan zo gepassioneerd vertellen over de gloriejaren van het wielrennen als Martin Ros, zelf ooit winnaar van de Ronde van Uithoorn. In zijn tijdloze sportklassieker *Heldenlevens* komen de mythische renners uit zijn jonge jaren weer tot leven. Fausto Coppi natuurlijk, de ongenaakbare Italiaanse maestro met wie het zo tragisch afliep. Zijn diepgelovige rivaal Gino Bartali. Jacques Anquetil, de man van staal. De legendarische Bossche Reus Gerrit Schulte. Het verschijnsel Eddy Merckx. Jean Robic, het fenomeen uit Bretagne en veel andere grote renners uit de romantische jaren van het wielrennen. Op gepassioneerde wijze brengt Ros ze bij elkaar in een hartstochtelijk boek waarin de geur van massageolie, zweet en champagne vanaf de eerste bladzijde opstijgt.

Jan Siebelink – Pijn is genot

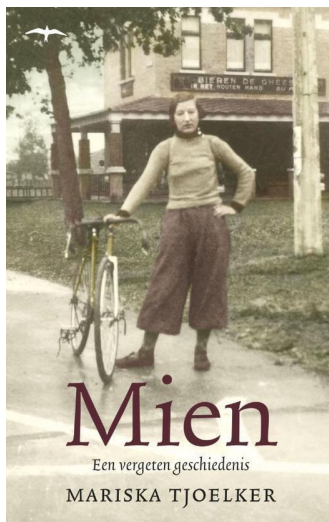
Indringende gesprekken waren het, die schrijver en wielervriend Jan Siebelink voerde met oud-wielrenners als Erik Breukink, Wim van Est, Jan Janssen, Peter Post, Steven Rooks, Jan Siemons, Gert-Jan Theunisse, Johan van der Velde en Joop Zoetemelk. Zo indringend dat Siebelink zich tot op de dag vandaag de interviews nog letterlijk herinnert. Het resulteerde in *Pijn is genot*, een spectaculair en tegelijk intiem, literair wielerverhaal dat begin jaren negentig verscheen. De vernieuwde versie van *Pijn is genot* is uitgebreid met alle andere wielerverhalen die Siebelink over de wielersport heeft geschreven. Over de grote obsessie: het winnen van een etappe of de Tour en de bekroning die alle pijn doet vergeten. Een vleugje spot, een snuffje psalm en een kleine herinnering aan de Franse literatuur: het zijn de van de schrijver Siebelink herkenbare elementen waarmee hij zich ook in dit boek bedient.

Bas Steman – De aankomst

'Van mijn jeugddroom om de Tour de France te winnen is niets terechtgekomen. Het steekt mij blijkbaar nog altijd dat ik stopte met wielrennen op het moment dat het allemaal moest gebeuren. Mijn wielmaatjes van toen groeiden uit tot de sporthelden Léon van Bon, Servais Knaven, Michael Boogerd en Jeroen Blijlevens - maar ik haakte af. Is mijn leven mislukt?'
Nog één keer speldt de wielrenner zijn rugnummer op om te zien of hij toen - twintig jaar geleden - de juiste keuze heeft gemaakt. De Ronde van Exel moet invulling geven aan de nooit uitgekomen jongensdroom. *De aankomst* is een ironische maar waargebeurde roman over dromen, illusies, liefde en grote verlangens.

Mariska Tjoelker – Mien – een vergeten geschiedenis

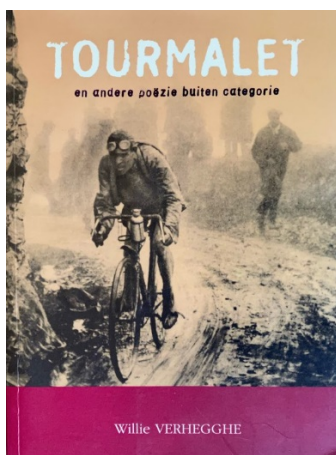
Mien van Bree weet al jong dat ze anders is dan haar leeftijdgenootjes. Ze heeft grote dromen: ze wil kampioene worden op de fiets. Omdat Nederland maar niet kan wennen aan de vrouw in de sport verhuist Mien naar België, waar ze de ereplaatsen aaneenrijgt en met haar grote liefde een café uitbaat. In 1938 maakt Mien haar droom waar: ze wordt de eerste Nederlandse wereldkampioene wielrennen. In augustus 1940 keert ze terug naar haar geboortedorp Loosduinen: haar ernstig zieke moeder heeft dringend zorg nodig. Mien probeert haar oude leven te vergeten, maar ze betaalt daar een hoge prijs voor. *Mien* is het meeslepende verhaal van een eigenzinnige vrouw die de conventies aan haar laars lapt. Tegelijk vertelt het boek de verbijsterende geschiedenis van de vrouwensport in Nederland, waar het credo 'al zijn het atleten, 't blijven voor alles vrouwen' tot ver in de jaren tachtig gold.

Matthias Vangenechten – Hoe word je een wielervan (en blijf je er een)

Er gebeurt nooit wat, Belgen winnen anno 2019 zelden grote wedstrijden, nog gezwezen over het altijd op de loer liggende dopingspook. Dus ja, waarom zou je nog naar wielrennen kijken? Ook Matthias Vangenechten kent de excuses om wielrennen maar niks te vinden. In een schalkse stijl betoogt hij dat niet het wielrennen maar de wielerveleving in crisis is. Gelukkig voelt hij zich niet te verheven om de lezer een alternatieve zienswijze aan te reiken. Het gaat wellicht wat ver om te zeggen dat hij de wielerveleving heruitvindt, hoewel. Het hemeltergende chauvinisme, de kwalijke spektakelzucht, de oppervlakkige personencultus, de valse heroïek, er zullen heilige huisjes sneuvelen. Omdat het niet anders gaat. Niet met weerbarstigheid als beoogd doel, maar uit algehele noodzaak. Opdat de lezer aan het eind van het boek de kunst van het kijken naar wielrennen volmaakt beheerst. Matthias Vangenechten (1992) is in de eerste en de laatste plaats wielerveliefhebber. Hij werd groot met Lance Armstrong, Marco Pantani, Frank Vandenbroucke, Johan Museeuw, Riccardo Riccò, Jan Ullrich en Richard Virenque. Je kunt niet zeggen dat hem dat niet heeft beïnvloed.

Willie Verheghe – Tourmalet – en andere poëzie buiten categorie

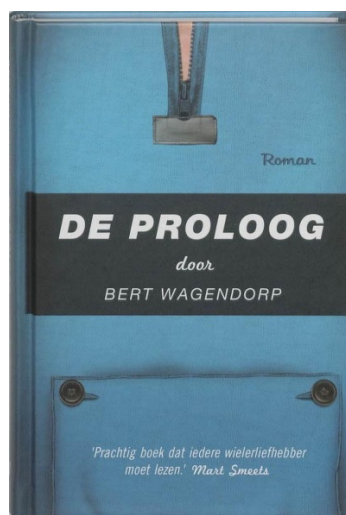
Tourmalet, een boeiend lyrisch relaas van het 'gevecht' van de auteur in de zomer van 1999 met de legendarische en meest beklommen col uit de Tour-geschiedenis. Zo is de berg ook in 2023 weer een van de hoogtoppen in de Tour.

Willy Voet – Prikken en slikken – Memoires van een wielersoigneur – 30 jaar doping in de wielersport

'Maandenlang heb ik mij er het hoofd over gebroken, maar uiteindelijk is de beslissing dan toch gevallen. Ik zou het doen. Een boek schrijven dat de waarheid onthult over de minder fraaie kanten van de wielersport. Getuigenis afleggen over een milieu waartoe ik lange tijd zelf heb behoord. Geloof me vrij: ik maak dromen stuk, gooi roet in het eten, geef een populaire sport de doodsteek.' Het lijkt een logische reactie van wie de ogen wil sluiten voor het hoe en het waarom. Zolang alles maar 'op wieltjes' loopt. Maar tegen welke prijs...

Bert Wagendorp – De proloog

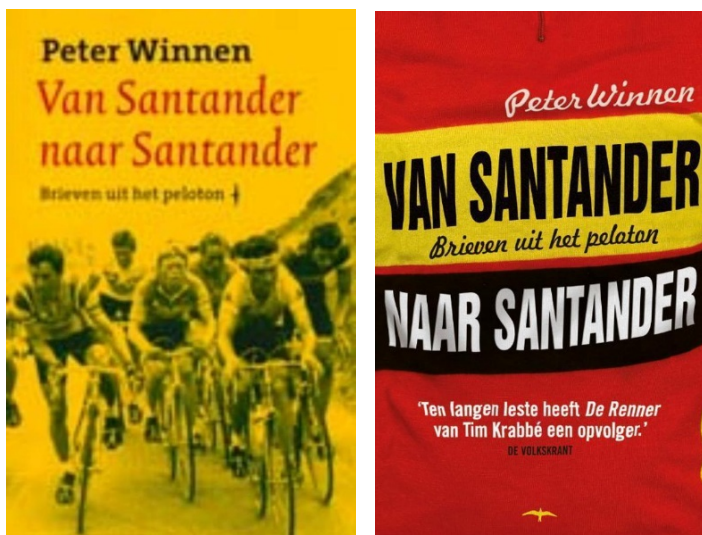
De favoriet voor de proloog van de Tour de France kan niet slapen. Het maalt in zijn hoofd en angst knijpt zijn keel dicht. Naast hem ligt Van Sprundel, de Brabantse meesterknecht. In *De Proloog* laat Bert Wagendorp de binnenkant zien van het wielrennen, de mooiste sport op aarde, maar ook de hardste en meest genadeloze. *De Proloog* vormt met *De Renner* van Tim Krabbé en *Van Santander naar Santander* van Peter Winnen het klassieke trio in de Nederlandse wielersportliteratuur.

Bert Wagendorp – Ventoux

Ventoux van Bert Wagendorp is een ontroerende tragikomedie die zich uitstrekt van de Achterhoek in de jaren zestig en zeventig tot de Randstad en de Provence anno 2012. Een verhaal over de oude vriendschap tussen vijf mannen en een vrouw. Een ontroerend, hilarisch en scherp portret van een generatie. En een zoektocht naar de consequenties van keuzes. Bart Hoffman is misdadjournalist, fietser en bijna vijftig. De toekomst baart hem zorgen als hij wordt ingehaald door het verleden: zijn vrienden David, Joost en André keren terug in zijn leven. En met hen de zomer van 1982; de zomer van de hopeloze liefde voor de mooie Laura, de zomer van het verraad en de zomer van de dood door schuld op de Mont Ventoux. In de zomer van 2010 gaan de vrienden terug, met de racefietsen op het dak, hun sores op de trekhaak en de verloren tijd op de achterbank.

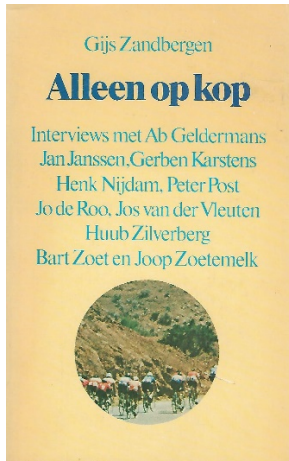
Peter Winnen – Van Santader naar Santander – Brieven uit het peloton

Het leven van Peter Winnen laat zich lezen als een roman. Hij groeide op met maar één droom: wielrenner worden. Hij werd een van de succesvolste en beroemdste Nederlandse wielrenners aller tijden. Zijn majestueuze overwinningen in de Tour de France waren hoogtepunten in de Nederlandse sportgeschiedenis. In *Van Santader naar Santander* beschrijft Peter Winnen in zijn eigen woorden zijn opkomst en zijn carrière. Van de wielerdromen van een puber en de eerste jaren als amateur, de kennismaking met het wielermilieu en het debuut als profrenner, tot de Tour de France, de eerste overwinningen, de onmenselijke inspanningen, de media, de vrouwen en de doping. Het is de

geschiedenis van een grote droom die op sommige momenten een nachtmerrie werd. Het is ook het verhaal van een man wiens talent als wielrenner slechts wordt geëvenaard door zijn talent als schrijver.

Gijs Zandbergen – Alleen op kop

Interviews met Ab Geldermans, Jan Jansen, Gerben Karstens, Henk Nijdam, Peter Post, Jo de Roo, Jos van der Vleuten, Huub Zilverberg, Bart Zoet en Joop Zoetemelk.

Gijs Zandbergen – Het zure leven van Bart Zoet – Olympisch kampioen 1964

Volgens zijn collega's zijn er na de Tweede Wereldoorlog geen tien renners geweest die harder konden fietsen dan Bart Zoet. Het is dan ook voornamelijk aan hem te danken dat Nederland, zestien jaar na Fanny Blankers-Koen, weer een gouden medaille behaalde tijdens de Olympische Spelen. Dat gebeurde in Tokio 1964. Er wachtte hem een gouden toekomst, maar het lot besliste anders. Nog geen vijf jaar later was Bart Zoet beroepsrenner af en uiteindelijk overleed hij aan de gevolgen van een hartaanval. Dat is de officiële lezing. In werkelijkheid is hij gestorven aan een combinatie van alcoholisme, verdriet, eenzaamheid en een erfelijke hartkwaal. In *Het zure leven van Bart Zoet* verklaart Gijs Zandbergen hoe het mogelijk is dat iemand wiens leven zo perspectiefrijk begint, zo tragisch aan zijn einde kan komen. Toch is dit geen somber boek. Daarvoor was ook geen plaats in de tijd dat er nog zonder hartslagmeters, computers, epo en zonnebrillen werd gekoerst. Wel biedt het een onthullende kijk in het leven van de profrenner uit een tijd die niet eens zo lang achter ons ligt.